

Onmacht

Mam, ik vind t zo druk
mam, ik wil hier weg
mam, mijn hoofd zit vol
mam, de muziek staat echt te hard
mam, gaan we nu naar huis?
mam, je blijft toch wel hè?
dat zijn de momenten waarop je het kan aangeven
en ik met je mee kan bewegen

Soms wordt het je allemaal teveel en kan je niet meer uitleggen
je kan het niet meer zeggen.
t enige wat je nog kan is razen, schreeuwen of met deuren slaan
je kan het dan allemaal niet meer aan
er ontstaat kortsluiting in je hoofd, overprikkeld ben je, met een sjiek woord,
t lijkt dan of je niets en niemand meer hoort.

Je eigen hoofd zit helemaal vol,
zo vol, dat alles eruit klotst, gilt en raast,
en ik? Ik sta er naast.
Ik wil er voor je zijn,
ik zie je onmacht en je pijn.
Ik behoed je voor een ongeluk en meer verdriet,
omdat jij de gevaren dan niet meer ziet

Heel eerlijk, soms zie ik echt niet,
dan sluit ik me af voor jouw verdriet,
dan is het de zoveelste razernij,
en die kon er net even niet meer bij.

Dan zeg ik iets als, stel je toch niet zo aan,
t moet weer zeker zo precies als jij wilt gaan.
nou daar heb ik nu even t geduld niet voor,
raas jij maar lekker even door.

Ik weet t, mijn lief bijzonder kind
dat jij het achteraf afschuwelijk vind.
Je bezit dan een soort van oerkracht,
die symbool staat voor jouw onmacht

Na afloop van de razernij,
zit jij er als een klein kwetsbaar vogeltje bij.
te trillen, en schudden van alle onrust in j lijf en hoofd
de kortsluiting die je helemaal heeft verdoofd.
groot en soms ook toch zo klein,
zal ik er altijd voor je zijn.

Minke Tak-Foekens